

Chcem len dýchať

Dramatikz

Chcem len dýchať,
nechcem nič viac,
len vyjsť pred dom,
a cítiť vôňu kvetov
prejsť mestom
a zdravieť ľudí úsmevom
úprimne podať ruku popriať veľa úspechov.
Chcem len dýchať,
nechcem nič viac,
len sadnúť do parku a s týmto svetom splývať
počúvať ticho
a detský chichot
nevidieť tú nenávisť
a ľudí bez lásky.
Zabudli na vôňu kvetov
cítia vôňu peňazí,
vidím že ich majú dosť
no aj tak sú nešťastní,
sako sa im leskne zlatom,
zakrýva menejcennosť,
oni zabudli, že najkrajšia je prirodzenosť.
Chcem len dýchať,
nechcem nič viac,
no ľudia okolo mňa zabudli aj snívať,
cez park sa ponáhľajú,
do seba narážajú,
absurdný pohľad nato ako zlato naháňajú

Nechcem viac (nechcem viac) len nech dúha rýchlo spáli v srdciach ľad,
čo je v nás (čo je v nás) nech sa nám dýchať dá.
Nechcem viac (nechcem viac) iba nájsť ten raj, kde nie je cez deň tma,
nech sa už nikdy viac nemusím báť.

Chcem len dýchať,
nadýchnuť sa z hlboka,
prejsť sa životom,
v ktorom nie je porota,
zavrieť oči, a ísť slepo rovno,
vydýchnuť a byť chvíľu s Bohom,
Spýtať sa kde berie silu na to všetko dozerateľ,
ešte tolko vecí mu potrebujem povedať,
chcem len dýchať
chcem tak málo,
aspoň raz dopriať svetu pokojný spánok,
deň bez zla, mobilu a benzínu
deň, kedy hudba bude morfium
nech je ticho,
nech jej šepot je krikom,
chytiť ťa za ruku,
cítiť ta vo vzduchu.
Pozerám z výšky na nočné mesto
chcem ťahať za nitky, spomaliť mestu tempo,
ale mesto je s rýchlosťou spokojné,
nechám ho dusiť a dýchať pokojne.

Nechcem viac (nechcem viac) len nech dúha rýchlo spáli v srdciach ľad,
čo je v nás (čo je v nás) nech sa nám dýchať dá

Nechcem viac (nechcem viac) iba nájsť ten raj, kde nie je cez deň tma,
nech sa už nikdy viac nemusím báť. Potrebujem voľne dýchať, spomaliť na neby
oblaky a míňať lásku na všetkých čo mám.

Chcem len dýchať,
rozťahnuť krídla,
odletieť do sveta,
o ktorom snívam.
Tam nie sú vojny,
plač ani strach,
ľudia sú tam spokojný
nepoznajú hlad.
Azúrové more,
teplý zlatý piesok,
rany by nám zahojil oceánsky vietor,
tam by všetci ľudia mohli začať odznova,
bola by to nová atlantída pokoja...